

РЕШЕНИЕ

№ 3422

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1868** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С Решение от 20.09.2021 г., по описа на Софийски районен съд, 13 състав, постановено по НАХД № 1865/2021 г. е изменено Наказателно постановление (НП) № КАТ - 0015/10.12.2020 г., издадено от Главна дирекция „Надзор на пазара” (ГДНП) при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на [фирма], на основание чл. 53 от ЗТИП е наложена имуществена санкция в размер 2 000 лв., за извършено нарушение по чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП. като е намалил размера на имуществената санкция на 1 000 лв.

С жалбата се релевират възражения за нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Сочи се, че в процесното НП не е определена правилно датата на извършване на нарушението, както и че в АУАН и НП липсва посочване от кой нормативен акт се извежда задължението за поставяне на маркировка за съответствие — СЕ по отношение на предпазните маски. Излага доводи, че няма нормативно изискване маркировката „СЕ“ да бъде поставена върху самия продукт и върху опаковката, както е прието в НП. а освен това маркировката „СЕ” може да бъде

поставена и върху придружаващите документи (каквато проверка не е извършена). По съществуващото на спора излага, че твърдяното нарушение не е извършено, тъй като маркировка за съответствие - СЕ се поставя само и единствено на опаковката на продукта, но не и на самия продукт. Счита, че извършеното нарушение, следва да се квалифицира като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли да бъде отменено решението на СРС и потвърденото с него НП. Претендира присъждане на разноски.

Подадена е и частна жалба с вх. №21004320/25.02.2022 г. по регистъра на СРС от [фирма], срещу Определение № 20009485 от 01.02.2022 г., постановено по НАХД № 1865/2021 г., постановено в з.с.з., с което е оставена без уважение молбата на дружеството за изменение на Решение от 20.09.2021 г., по описа на Софийски районен съд, 13 състав, постановено по НАХД № 1865/2021 г., като размерът на присъденото юрисконсултско възнаграждение да бъде намален, пропорционално на изменения размер на административната санкция. В нея се твърди, че след като обжалваното НП е изменено, в частта на наложената санкция, следва присъденото възнаграждение да бъде намалено пропорционално на изменения размер на административната санкция.

Ответникът Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, редовно призована, не изпраща представител, както и не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представител на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХ касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната и частната жалби са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ-подадени са срещу актове, които могат да бъдат оспорени пред АССГ, от лица легитимирани да го направят /по арг. от чл.210, ал.1 АПК за касатора и чл.144 АПК, във вр. с чл. 248, ал.1 от ГПК за частния жалбоподател/. Спазени са и преклузивните срокове за това.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че при извършена проверка на 18.06.2020 г. била извършена проверка от служители на ДАМТН на онлайн-магазин, стопанисван от касатора, при която било установено, че в магазина се предлагат професионална предпазна маска за лице със сменяем FFP3 филтър, марка: maskpro, за която липсва информация за модел, произход, производител, вносител, както и маркировката "СЕ" за съответствие.

За проверката бил съставен констативен протокол и била издадена заповед № ЮЗБ от 03.09.2020 г., с която било предписано на дружеството да спре временно разпространението на предпазната маска до удостоверяването на съответствието и със съществените изисквания на НСИОСЛПС, с маркировката за съответствие по чл. 21, ал. 1 от ЗТИП. Заповедта била връчена на жалбоподателя на 08.09.2020 г., като в нея било посочено, че може да бъде оспорена в 14-дневен срок, като оспорването не спира изпълнението и.

След получаване на заповедта жалбоподателят не спрял разпространението на предпазната маска, като при извършена нова проверка на 25.09.2020 г., било установено, че продължава да предлага за продажба процесната маска, без върху нея или опаковката и да има нанесена маркировка за съответствие "СЕ". Изготвен бил

констативен протокол от същата дата, с данни за проверявания продукт, в който било отбелязано, че върху продукта, опаковката и придружаващите документи липсва маркировка за съответствие, поради което било прието, че жалбоподателят е нарушил ЗТИП, за което бил съставен процесният АУАН.

На 12.10.2020 г. главен инспектор в ГД Надзор на Пазара в ДАМТН, след извършена проверка, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 09.09.2020 г. нарушения на чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, в присъствие на двама свидетели. Представител на нарушителя подписал АУАН без възражения. Такива не били депозираны и в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 10.12.2020 г. главен директор на ГД "Надзор на пазара" при ДАМТН издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че от обективна страна дружеството е осъществило състава на административното нарушение по чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. За да намали размера на наложената санкция СРС е приел, че наказващият орган не е обосновал какво налага размерът на глобата да бъде над минимално предвидения в закона, поради което и обжалваното НП е изменено, като е намали размерът на наложеното административно наказание от 2000 лева на 1000 лева., която е съответна на обществената опасност на нарушението и нарушителя и по този начин ще се постигнат в пълен размер установените в чл. 12 от ЗАНН цели.

Решението е правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Законосъобразни са изводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 53 от ЗТИП - „неизпълнение или за нарушение на задължителните предписания по чл. 30а, алинеи 1, 2, 4 и 5 и чл. 30в, ал. 1 виновните лица се наказват с глоба от 300 до 1000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.“. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено, във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от законодателство, уреждащо техническите изисквания на продуктите.

Съобразно нормата на чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, органите за надзор на пазара предписват на производителя, на неговия упълномощен представител, на вносителя или на търговеца да спре временно разпространението и/или използването на продукти без маркировка за съответствие, без допълнителна маркировка, когато такава се изисква от наредбите по чл. 7 от този закон и/или на наредбата по чл. 21д, ал. 1 от Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, без декларация за съответствие или без техническо досие до извършване на оценяване и удостоверяване на съответствието им. Доколкото неизпълнението на конкретно определено задължение по ЗТИП е елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението, са

необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за изпълнението на предписанието, съгласно чл. 53 от ЗТИП. Нарушението, изразяващо се в изпълнение на задължително предписание е установено при проверката по документи и повторна проверка на 25.09.2020 г. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо изпълнение на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание по чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 53 от ЗТИП.

Неоснователни са възраженията, че в АУАН и НП липсва посочване от кой нормативен акт се извежда задължението за поставяне на маркировка за съответствие - СЕ по отношение на предпазните маски, както и че твърдяното нарушение не е извършено, тъй като маркировка за съответствие - СЕ се поставя само и единствено на опаковката на продукта, но не и на самия продукт. Съставът на това нарушение се осъществява от обективна страна с изпълнение на задължително предписание на органите за надзор на пазара по ЗТИП. Субект на нарушението е всяко лице - носител на задължението, възложено с предписанието, представляващо принудителна административна мярка, подлежаща на обжалване по реда на АПК. По делото няма данни предписанието да е оспорено и отменено по административен и/или съдебен ред. С влизане в сила на предписанието се преклудира и възможността да се релевира инцидентно негова законосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е единствено фактът на изпълнение на влязло в законна сила предписание, което е правнорелевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 53 от ЗТИП на адресата на предписанието, без да е необходимо да се разглежда по същество доколко даденото предписание е законосъобразно с оглед предвидения за това друг ред на оспорване.

Доводът, че не е определена правилно датата на извършване на нарушението, е неоснователен. Не се спори, че касаторът е уведомен за № ЮЗБ от 03.09.2020 г., с която на основание чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, е дадено предписание на дружеството да спре временно разпространението на продукта. Заповедта била връчена на жалбоподателя на 08.09.2020 г., като в нея било посочено, че може да бъде оспорена в 14-дневен срок, като оспорването не спира изпълнението ѝ. От деня следващо връчването на заповедта, в случая 09.09.2020 г., касаторът е имал задължение да спре временно разпространението на продукта и съответно това е и датата на извършване на нарушението.

Касационната инстанция не споделя възраженията в касационната жалба, че в случая намира приложение нормата на чл.28 ЗАНН. Легалната дефиниция на понятието „маловажен случай“ се съдържа в чл.93, т.9 от Наказателния кодекс, чиито разпоредби, съгласно чл.11 ЗАНН, са субсидиарно приложими в производствата по налагане на административни наказания, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността. Според посочената разпоредба „маловажен случай“ е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Процесното нарушение е типично за вида си и не разкриват по-ниска степен на опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което и не може да се определят като маловажен случай. Касае за административни нарушения

по ЗТИП, регулиращ обществените отношения, свързани със създаване на условия, които гарантират пускането на пазара на продукти, които не застрашават живота и здравето на потребителите.

Освен това, всеки продукт, който се предлага на пазара с оглед правилното му и безопасно използване от потребителите следва да бъде с нанесена маркировка за съответствие СЕ и да е придружен от инструкция и/или указание на български език, поради което и липсата на такива не може да обоснове наличието на маловажност на нарушението.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора. По отношение на вида и размера на наложената санкция, правилно районният съд е счел, че с оглед събраните по делото доказателства и предвид разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН размерът на имуществената санкция следва да бъде намален на минималния предвиден в санкционната норма от 1000 лв.

С оглед на това настоящият касационен състав намира, че решението на районния съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

НЕОСНОВАТЕЛНА е и подадената частна жалба.

С Определение № 20009485 от 01.02.2022 г., постановено по НАХД № 1865/2021 г. по описа на СРС, НО, е отхвърлена молбата на Т. БГ” О. за изменение на Решение от 20.09.2021 г., по описа на Софийски районен съд, 13 състав, постановено по НАХД № 1865/2021 г., в частта за разноските. За да стори това СРС е приел, че не са налице предпоставките, предвидени в разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, поради което страната няма право на разноски.

Съгласно 63д, ал.3 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В ал. 3 е предвидено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В чл. 143 АПК е предвидено, че когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички разноски, включително минимално възнаграждението за един адвокат, ако другата страна е ползвала такъв. Не е предвидена възможност аналогична на тази в ГПК, ДОПК или ЗОДОВ за присъждане на разноски съразмерно с отменената част от акта. В случая, НП не е отменено, поради което правилно СРС е отхвърлил молбата на дружеството и обжалваното определение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липсата на заявена от ответника по касация претенция, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.09.2021 г., по описа на Софийски районен

съд, 13 състав, постановено по НАХД № 1865/2021 г.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 20009485 от 01.02.2022 г., постановено по НАХД № 1865/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.